C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.4r-1134/24 Judecătoria Bălți sediul Sîngerei

Judecător Gheorghe Cugut

D E C I Z I E

În numele Legii

26 februarie 2025 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord

Având în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecător Ion Talpa
Judecătorii Ecaterina Arseni, Oxana Mironov

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul avocatului Panțîru Victor în interesele contravenientei Botnaru Iulia declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 17 octombrie 2024, adoptată în cauza contravențională în privința lui Botnaru Iulia în baza art. 335 Cod Contravențional RM,

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La data de 02.08.2024, agentul constatator Certan Mihail a întocmit proces-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 331300 din 02.08.2024, pentru faptul că Botnaru Iulia, la 27.04.2024, aproximativ la ora 12:00, aflându-se în *****, a construit samavolnic o construcţie auxiliară la casa de locuit ce-i aparţine pe adresa sus indicată, care conform încheierii Curţii de Apel Bălţi din 07.10.2022 şi până în prezent se află sub sechestru, la fel, în perioada menţionată supra, ultima a demolat o anexă şi a construit (reparat) gardul gospodăriei sale cu nr. cadastral *****, fapt prin ce a comis contravenţia prevăzută art. 335 Cod contravenţional.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 17.10.2024, a fost recunoscută vinovată Botnaru Iulia de săvârşirea contravenţiei prevăzută de art. 335 Cod contravenţional, fiindu-i stabilită o pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 18 (optsprezece) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 900 (nouă

sute) lei; s-a explicat lui Botnaru Iulia dreptul de a achita jumătate din amenda stabilită, conform art. 34 alin. (3) Cod contravenţional, dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a hotărîrii şi efectele neachitării amenzii în decurs de 30 de zile de la data aducerii la cunoştinţă a hotărîrii, prevăzute de art. 34 alin. (4) Cod contravenţional.

Legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe a fost contestată cu recurs, în termen, de către avocatul Panțîru Victor în interesele contravenientei Botnaru Iulia, prin care solicită casarea hotărârii, cu dispunerea rejudecării cauzei şi pronunţarea unei noi hotărâri, prin care a dispune anularea procesul-verbal nr. MAI106331300 din 02.08.2024 şi încetarea procesului contravenţional în privinţa Iuliei Botnaru, acuzată de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 335 din Codul contravenţional, pe motivul lipsei în acţiunile acesteia a faptului contravenţiei.

În motivarea recursului, a invocat următoarele argumente:

- în speţă, consideră că acţiunile recurentei Iulia Botnaru manifestate prin edificarea unei construcţii auxiliare la casa de locuit ce-i aparţine, precum şi reparaţia unui gard, nu cad sub incidenţa contravenţiei prevăzută de art. 335 din Codul contravenţional, deoarece lipseşte un semn obligatoriu al laturii obiective - urmarea prejudiciabilă;

- contravenţia, la fel ca şi infracţiunea, este compusă din patru elemente obligatorii: obiect, latură obiectivă, subiect, latură subiectivă. La rândul său fiecărui element obligatoriu îi corespund anumite semne obligatorii, care de fiecare dată le găsim în norma specială concretă;

- contravenţia prevăzută de art. 335 din Codul contravenţional este o componenţă materială, care poate fi delimitată de infracţiunea prevăzută de art. 352 din Codul penal, numai printr-un singur semn. Acest semn îl constituie urmarea prejudiciabilă;

- prin urmare, dacă exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislaţie se cauzează un prejudiciu în proporţii mari, această faptă, cu condiţia întrunirii celorlalte elemente şi semne, va fi calificată potrivit art. 352 Cod penal.

- per a contrario, dacă urmarea prejudiciabilă nu atinge proporţiile mari, această faptă cu condiţia întrunirii celorlalte elemente şi semne, va fi calificată potrivit art. 335 Cod contravenţional, adică urmarea prejudiciabilă nu depăşeşte proporţiile mici;

- reieşid din prevederile art. 18 alin. (1) din Codul contravenţional, se consideră de mici proporţii valoarea bunurilor sustrase, dobîndite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală sau valoarea pagubei pricinuite care, la momentul săvîrşirii contravenţiei, nu depăşeşte 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvîrşirii faptei;

- studiind conţinutul hotărârii contestate, precum şi materialele dosarului, constată că la încadrarea acţiunilor recurentei Iulia Botnaru conform art. 335 din Codul contravenţional, nu s-a ţinut cont de faptul că nu a fost probat nici într-un fel prejudiciul cauzat, cât şi proporţiile acestuia;

- din aceste considerente, susţine că acţiunile recurentei Iulia Botnaru nu întrunesc elementele constitutive ale contravenţiei prevăzută de art. 335 Cod contravenţional;

- în acest context, menţionează că instanţa de fond şi-a atribuit rolul de acuzator şi a stabilit semnele calificative ale contravenţiei prevăzute de art. 335 din Codul contravenţional, chiar dacă acestea lipsesc cu desăvârşire în procesul-verbal cu privire la contravenţie;

- sub acest aspect, menţionează că instanţa de fond a depăşit limitele învinuirii formulate prin procesul-verbal cu privire la contravenţie, or, potrivit art.443, alin.(1), lit.e) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei;

- reieşind din această normă procedurală, rezultă că obligaţia de calificare a faptei îi aparţine în primul rând celui care acuză - agentului constatator, deoarece instanţa de judecată nu îndeplineşte funcţiile acuzării, iar acesta nici măcar nu s-a prezentat la judecarea cauzei. Acum pune întrebarea, mai mult retorică - Dacă într-o cauză penală procurorul nu s-ar prezenta, instanţa ar purcede la examinarea cauzei şi la condamnarea inculpatului?!

- în măsura în care agentul constatator nu a indicat indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 335 din Codul contravenţional şi nici nu s-a prezentat la judecarea cauzei, consideră că este afectat în mod esenţial însăşi fondul cauzei, iar instanţa de judecată nu putea din oficiu să stabilească indiciile de calificare, fiindcă aceste indicii de calificare nu i-au fost aduse la cunoştinţă din timp recurentei pentru ca acesta să dispună de suficiet timp ca să-şi pregătească apărarea pentru noile acuzaţii;

- consideră că prin depăşirea limitelor de învinuire şi pronunţarea unei hotărâri pentru o faptă care nu întruneşte elementele constitutive ale contravenţiei, este incidenţă eroarea de drept prevăzută de art. 466 lit. e) din Codul contravenţional;

- din aceste considerente, instanţa de judecată urma să anuleze procesul-verbal cu privire la contravenţie şi să dispună încetarea procesului contravenţional iniţiat în temeiul acestuia din motiv că lipseşte faptul contravenţiei, or, fapta contravenţională şi vinovăţia persoanei nu poate fi constatată în baza unui act de sesizare, care nu întruneşte condiţiile de legalitate imperativ stabilite în art. 445 din Codul contravenţional;

- în partea ce ţine de vinovăţia recurentei Iulia Botnaru, informaţiile din dosar, nu sunt în măsură să demonstreze existenţa faptei contravenţionale şi comiterea acesteia cu vinovăţie de către ea, în circumstanţele în care fapta incriminată nu a fost individualizată în modul prevăzut de lege şi garantat de art. 6 CEDO, cu atât mai mult că aceasta a fost urmărită de două ori pentru una şi aceiaşi faptă (a se vedea sesizarea înregistrată la 27.04.2024 şi încheierea pe marginea acestei sesizări, apoi raportul privind consemnarea altor informaţii cu privire la infracţiuni din 20.06.2024);

- astfel, în condiţiile în care, la caz, actul de acuzare întocmit în privinţa recurentei lulia Botnaru (procesul verbal cu privire la contravenţie) nu conţine circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei imputate ei, dar şi în situaţia în care în speţă, prezumţia de nevinovăţie a acesteia nu a fost răsturnată de către agentul statului, instanţa de judecată era în imposibilitate de a conchide referitor la existenţa faptei specificate în actul de acuzare şi implicit referitor la eventuala comitere a acesteia de către recurentă;

- potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă nu există faptul contravenţiei;

- conform art. 461 Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional.

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor.*

Conform alin. (2) al art. 471 Cod contravențional, *instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului declarat de către avocatul Pantîru Victor în interesele contravenientei Botnaru Iulia, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Cercetând recursul în raport cu materialele prezentate, cu argumentele aduse, cu prevederile legii, Colegiul penal consideră recursul nefondat şi care urmează a fi respins.

Concluzia instanţei de recurs rezultă din prevederile art. 473 alin. (1) pct. (1) lit. c) Cod Contravenţional al RM, potrivit căruia se indică, că *după examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) respinge recursul şi menţine hotărârea atacată dacă recursul: c) este nefondat.*

Colegiul conchide că judecând cauza contravenţională prezentă, instanţa de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele şi în

mod obiectiv circumstanţele cauzei şi a dat probelor administrate o apreciere legală, just ajungând la concluzia privind constatarea vinovăției lui Botnaru Iulia în comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod Contravențional al RM, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale, ceea ce constituie suma de 900 lei.

În aspectul dat, din materialele prezentate spre verificare, rezultă că la data de 02.08.2024, agentul constatator Certan Mihail a întocmit proces-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 331300 din 02.08.2024, pentru faptul că Botnaru Iulia, la 27 aprilie 2024, aproximativ la ora 12:00, aflându-se în *****, a construit samavolnic o construcţie auxiliară la casa de locuit ce-i aparţine pe adresa sus indicată, care conform încheierii Curţii de Apel Bălţi din 07.10.2022 şi până în prezent se află sub sechestru, la fel, în perioada menţionată supra, ultima a demolat o anexă şi a construit (reparat) gardul gospodăriei sale cu nr. cadastral *****, fapt prin ce a comis contravenţia prevăzută art. 335 Cod contravenţional.

În această ordine de idei, latura obiectivă a contravenţiei de samavolnicie se realizează prin săvârşirea unor acţiuni samavolnice, contrare ordinii legale stabilite, de exercitare a unui drept legitim sau presupus, legalitatea căruia este contestată de victimă sau de alte persoane.

Consecinţele contravenţiei constau în cauzarea de daune intereselor publice sau drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Din considerentele indicate, pentru existenţa acestei componenţe de contravenţie este necesar să constatăm existenţa raportului cauzal dinte acţiunile contravenientului şi consecinţele prejudiciabile survenite.

Latura subiectivă se manifestă prin vinovăţie intenţionată, deoarece făptuitorul înţelege că prin acţiunile sale exercită un drept legitim sau presupus în mod arbitrar şi prin încălcarea ordinii stabilite, şi prin aceasta cauzează daune intereselor publice sau drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor, şi urmăreşte săvârşirea acestor acţiuni, dorind sau admiţând survenirea consecinţelor prejudiciabile.

Dreptul efectiv al samavolniciei contravenţionale este identic, după conţinut, cu noţiunea dreptului legitim al infracţiunii de samavolnicie. În acest sens, acesta constituie dreptul, care aparţine făptuitorului în baze legale, însă exercitarea lui se realizează într-un mod care contrazice ordinea stabilită. Dreptul presupus constă în dreptul în privinţa căruia persoana eronat consideră că îi aparţine, deşi un astfel de drept nu-i aparţine.

Din cele menţionate reiese că, acţiunea prejudiciabilă trebuie să îndeplinească două condiţii: a) să se exprime în acţiunea de exercitare a unui drept legitim sau presupus; b) acest drept legitim sau presupus să fie exercitat în mod arbitrar şi prin încălcarea ordinii stabilite.

Analizând probele prezentate, instanţa de judecată a considerat că vinovăţia lui Botnaru Iulia de săvârşirea faptei imputate este dovedită integral, fiind confirmată prin probe pertinente şi concludente şi anume:

Procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/numărul MAI06 331300 din 02 august 2024, din care se atestă că, Botnaru Iulia la 27 aprilie 2024, aproximativ la ora 12:00 aflându-se în *****, a construit samavolnic o construcţie auxiliară la casa de locuit ce-i aparţine pe adresa sus indicată, care conform încheierii Curţii de Apel Bălţi din 07.10.2022 şi până în prezent se află sub sechestru, la fel în perioada menţionată supra, ultima a demolat o anexă şi a construit (reparat) gardul gospodăriei sale cu nr. cadastral *****.

Tot aici se specifică că procesului-verbal cu privire la contravenţie, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exerciţiul funcţiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumţii de autenticitate, veridicitate şi legalitate. În jurisprudenţa CEDO s-a reţinut în mod constant că prezumţiile nu sunt, în principiu, contrare Convenţiei. Curtea a constatat anterior că prezumţiile de fapt şi de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenţia nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depăşească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumţii, aceasta în limite rezonabile, ţinând cont de gravitatea faptelor şi păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franţei, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Prin urmare, toate constatările făcute personal de către agentul constatator, inserate în procesul verbal pot fi verificate prin administrarea oricărui mijloc de probă admis de lege. Rezultă deci că cel care contestă acest act administrativ oficial trebuie să dovedească prin probe nelegalitatea sau netemeinicia lui, răsturnând deci prezumţia de temeinicie de care se bucură procesul verbal de contravenţie.

Pentru a decela dacă fapta persoanei în privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional Botnaru Iulia conţine elementele esenţiale ale componenţei contravenţiei prevăzute de art. 335 Cod contravenţional, instanţa a reţinut următoarele.

La 29 iulie 2020, Ion Corolevschi al IV-lea şi Mihai Corolevschi, reprezentaţi de avocatul Nicolae Leşan, au depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată, împotriva Primăriei *****, Iuliei Botnaru, IP „Agenţia Servicii Publice” şi lui Iurie Botnaru, intervenienţi accesorii Vasile Pînzaru şi Tamara Bolboceanu cu privire la anularea certificatului, a titlului de autentificare a dreptului deţinătorului de teren şi obligarea efectuării rectificărilor înscrierilor în Registrul bunurilor imobile.

Prin hotărârea din 24 noiembrie 2021 a Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei, a fost respinsă acţiunea, ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea Curţii de Apel Bălţi din 07 octombrie 2022, s-a admis cererea avocatului Leşan Nicolae în interesele lui Corolevschi Ion al IV şi Corolevschi Mihail privind aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii, la examinarea apelului depus de avocatul Leşan Nicolae în interesele lui Corolevschi Ion al IV-lea şi Mihai Corolevschi împotriva hotărârii Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei din 24 noiembrie 2021, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Corolevschi Ion al IV-lea şi Mihai Corolevschi împotriva Primăriei satului Prepeliţa, raionul Sîngerei, Iuliei Botnaru, Instituţiei Publice „Agenţia Servicii Publice”, Iurie Botnaru, intervenienţi accesorii Vasile Pînzaru şi Tamara Bolboceanu cu privire la anularea certificatului nr.372 din 06 februarie 2006, a titlului de autentificare a dreptului deţinătorului de teren din 06 martie 2006 şi obligarea Instituţiei Publice „Agenţia Servicii Publice”, Serviciul Cadastral Teritorial Sîngerei de a efectua rectificările înscrierilor în Registrul Bunurilor Imobile. S-a aplicat sechestrul pe bunul imobil cu nr. cadastral ***** amplasat în satul Prepeliţa, r-nul Sîngerei.

Prin decizia din 16 martie 2023 a Curţii de Apel Bălţi, a fost admisă cererea de apel depusă de Ion Corolevschi al IV-lea şi Mihai Corolevschi, reprezentaţi de avocatul Nicolae Leşan, casată integral hotărârea din 24 noiembrie 2021 a Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei şi emisă o nouă hotărâre, prin care au fost admise parţial pretenţiile lui Ion Corolevschi al IV-lea şi Mihai Corolevschi, în latura anulării titlului de autentificare a dreptului deţinătorului de teren din 06 martie 2006 şi obligarea IP „Agenţia Servicii Publice” de a efectua rectificările înscrierilor în Registrul bunurilor imobile.

S-a anulat titlul de autentificare a dreptului deţinătorului de teren nr. ***** din 06 martie 2006, eliberat pe numele Iuliei Botnaru.

S-a obligat IP „Agenţia Servicii Publice” să efectueze rectificarea înscrierilor în Registrul bunurilor imobile, prin radierea dreptului de proprietate a Iuliei Botnaru asupra terenului cu nr. cadastral ***** cu suprafaţa de 0,3143 ha, înregistrat în temeiul titlului de autentificare a dreptului deţinătorului de teren. În rest, acţiunea a fost respinsă.

La 07 aprilie 2023, prin intermediul poştei electronice, IP „Agenţia Servicii Publice” a declarat recurs împotriva deciziei din 16 martie 2023 a Curţii de Apel Bălţi, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanţei de apel, cu menţinerea hotărârii instanţei de fond.

La 17 august 2023, prin intermediul oficiului poştal, Iulia Botnaru, reprezentată de avocatul Victor Panţîru, a declarat recurs împotriva deciziei din 16 martie 2023 a Curţii de Apel Bălţi, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea

parţială a deciziei instanţei de apel, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanţa de apel, în alt complet de judecată.

Admisibilitatea recursurilor depuse de IP „Agenţia Servicii Publice” şi de Iulia Botnaru, reprezentată de avocatul Victor Panţîru, împotriva deciziei din 16 martie 2023 a Curţii de Apel Bălţi, urmează a fi examinată de Curtea Supremă de Justiţie la 23.10.2024.

Se relevă că prin Hotărârea Curţii Constituţionale din 17 noiembrie 2016, privind excepţia de neconstituţionalitate a unor prevederi legale privind executarea hotărârilor judecătoreşti, s-a explicat că articolul 254 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că hotărârile definitive sunt acele hotărâri emise în primă instanţă care au fost supuse apelului, după examinarea pricinii în apel. Potrivit alineatului (2) al aceluiaşi articol, hotărârile irevocabile sunt (1) cele emise în primă instanţă, după expirarea termenului de apel, dacă participanţii interesaţi nu au exercitat calea de atac corespunzătoare; (2) cele emise de instanţa de apel, după expirarea termenului de recurs, dacă participanţii interesaţi nu au exercitat calea de atac corespunzătoare; şi (3) cele emise de instanţa de recurs, după examinarea recursului.

Curtea a reţinut că în temeiul articolului 255 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească definitivă este şi executorie, cu excepţia cazurilor de executare imediată după pronunţare (articolul 256). Prin urmare, legislaţia procesuală atribuie caracter executoriu hotărârilor judecătoreşti fie imediat după pronunţare, fie la etapa la care devin definitive, fără a aştepta ca acestea să devină irevocabile.

În acest context, Curtea a reţinut că executarea, chiar şi imediată, a unei hotărâri definitive (după examinarea apelului, de ex.), nu împiedică formularea recursului, iar dreptul la un proces echitabil nu garantează, în sine, dreptul la o suspendare automată a executării unei hotărâri judiciare nefavorabile.

În consecinţă, decizia din 16 martie 2023 a Curţii de Apel Bălţi prin care s-a anulat titlul de autentificare a dreptului deţinătorului de teren nr. ***** din 06 martie 2006, eliberat pe numele Iuliei Botnaru, este o hotărârea judecătorească definitivă şi executorie, iar încheierea Curţii de Apel Bălţi din 07 octombrie 2022, prin care s-a aplicat sechestrul pe bunul imobil cu nr. cadastral ***** amplasat în satul Prepeliţa, r-nul Sîngerei, este în prezent în vigoare.

Tot aici se specifică că măsura de asigurare a acţiunii are un caracter provizoriu, impunând anumite limite exerciţiului drepturilor părţilor cu privire la anumite bunuri, fiind reglementată tocmai în scopul evitării producerii unor pagube care pot fi provocate de tergiversarea procesului judiciar şi imposibilitatea punerii în executare a eventualei hotărâri judiciare.

Astfel, chestiunea privind construcţia unui gard, aşa cum menţionează avocatul lui Botnaru Iulia, atestă un spirit gospodăresc, salutabil, totuşi exercitarea drepturilor sub acest aspect urma a fi efectuat în condiţiile legii. Or, Botnaru Iulia, nu deţine un drept real asupra imobilului, iar în lipsa actelor permisive, rezultă că, construcţia gardului şi a construcţiilor auxiliare s-au efectuat în mod samovolnic.

În susţinerea acestei concluzii se reţin şi probele administrate de către agentul constatator în cadrul constatării contravenţiei nominalizate, prin ce denotă că Botnaru Iulia se face vinovată de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 335 Cod contravenţional şi anume prin:

- Raportul despre primirea informaţiei referitoare la infracţiuni şi incidente din 27.04.2024, din care rezultă că, la 27.04.2024, prin intermediul telefonului SG al IP Sîngerei la ora 12:10 a parvenit înştiinţarea telefonică de la Dispeceratul zonal Nord „112” tel. *****, prin care se anunţă că, la 27.04.2024, ora 12:10 s-a adresat cet. Corolevschi Ion domiciliat în *****, care a comunicat că are conflict cu Botnaru Iurie;

- Cererea lui Corolevschi Ion al IV-lea, către Inspectoratul de Poliţie Sîngerei, prin care roagă organele de poliţie şi cele competente conform legislaţiei în vigoare, de a lua măsuri cu cet. Iurie Botnaru care la data de 27.04.2024 între ei s-a iscat un conflict verbal pe o porţiune de teren din *****, care este comun cu ultimul şi au 35 sote;

- Potrivit procesului-verbal de cercetare la faţa locului din 27 aprilie 2024 şi planşele fotografice, rezultă că, în urma cercetării la faţa locului s-a identificat o clădire cu două nivele, unde la primul se află garajul iar în dreapta garajului se observă o adăugire la construcţia sus indicată, o placă de beton în care se observă câţiva piloni de fer. A mai fost stabilită o fântână lângă poarta de intrare de culoare neagră şi lateral căreia a fost stabilit un gard de o nuanţă închisă. În stânga porţii a doua de intrare, gardul sus indicat nu este construit până la capăt şi gospodăria nu este îngrădită;

- Din schema de stabilire a hotarelor terenului, poate fi identificată o construcţie auxiliară la casa de locuit şi gardul gospodăriei cu nr. cadastral *****.

În această ordine de idei, instanţa de judecată a reţinut că agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar şi apreciate de instanţă, de aceea instanţa a reţinut că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie este temeinică și sub acest aspect conchide că, faţă de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de faţă, în condiţiile în care săvârşirea faptei contravenţionale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator şi a probelor acumulate, iar lui Botnaru Iulia i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenţie,

propunând probe în dovedirea susţinerilor sale şi fiind administrate probele încuviinţate acesteia, însă prin aceste probe nu a reuşit să răstoarne prezumţia de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură acesta.

Astfel, prin ansamblul de probe cercetate în cadrul şedinţei de judecată instanţa a considerat că, vinovăţia contravenientului de comiterea contravenţiei imputate a fost dovedită integral, iar acţiunile lui Botnaru Iulia corect au fost încadrate conform prevederilor art. 335 Cod contravenţional - samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislaţie, dacă fapta nu constituie infracţiune, care se sancţionează cu amendă de la 18 la 24 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore.

Potrivit dispoziţiilor art. 381 alin. (4) Cod contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

La stabilirea sancţiunii contravenţionale, instanţa de judecată a luat în consideraţie personalitatea lui Botnaru Iulia, circumstanţele atenuante şi agravante, precum şi gradul prejudiciabil al faptei comise de către acesta, cât şi scopul legii contravenţionale, care implică obligaţia ca persoana trasă la răspundere contravenţională să conştientizeze pericolul social al faptei comise.

Circumstanţe atenuante sau agravante, prevăzute la art. 42, 43 din Codul contravenţional, în privinţa lui Botnaru Iulia, instanţa nu a reţinut.

Conform art. 41 alin. (2) din Codul contravenţional, faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile prezentului cod.

Instanţa de judecată a evidenţiat că orice sancţiune juridică, inclusiv cea contravenţională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate. Pentru aceasta, însă, nu e nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancţiunea maximă. Mai mult, sancţiunea nu constituie un mijloc de răzbunare a societăţii, ci de prevenire a săvârşirii faptelor ilicite şi de educare a persoanelor vinovate.

La aplicarea sancţiunii contravenţionale, instanţa a luat în consideraţie că faptul că la materialele cauzei contravenţionale nu există cazierul contravenţional, deci se prezumă şi se interpretează în favoarea contravenientului, precum că acesta nu ar fi comis anterior alte contravenţii.

Mai mult ca atât, însuşi din conţinutul procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 331300 din 02.08.2024, rezultă că dna Botnaru Iulia

şi-a recunoscut vinovăţia în comiterea contravenţiei imputate, fapt ce se atestă prin semnătura olografă a acesteia la rubrica respectivă.

În urma evaluării probelor prezentate, Colegiul penal conchide că instanţa de fond a emis o hotărâre legală şi întemeiată, care este bazată pe probele prezentate şi cercetate în cadrul şedinţei judiciare, care în cumul dovedesc vina lui Botnaru Iulia în faptele stabilite potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Reieşind din cele stabilite, Colegiul penal consideră că recursul depus este declarativ şi care indică faptele conform viziunii proprii a recurentului, iar argumente întemeiate care ar servi drept temei pentru casarea hotărârii atacate, recurentul nu invocă, motiv pentru care recursul se respinge ca nefondat.

Colegiul respinge afirmațiile invocate în recurs, că acţiunile Iuliei Botnaru manifestate prin edificarea unei construcţii auxiliare la casa de locuit ce-i aparţine, precum şi reparaţia unui gard, nu cad sub incidenţa contravenţiei prevăzută de art. 335 din Codul contravenţional, deoarece lipseşte un semn obligatoriu al laturii obiective - urmarea prejudiciabilă, deoarece sunt afirmative în aspectul invocat, latura obiectivă a contravenţiei de samavolnicie se realizează prin săvârşirea unor acţiuni samavolnice, contrare ordinii legale stabilite, de exercitare a unui drept legitim sau presupus, legalitatea căruia este contestată de victimă sau de alte persoane, iar consecinţele contravenţiei constau în cauzarea de daune intereselor publice sau drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

În sensul dat, instanța de recurs reține adresarea cet. Corolevschi Ion, domiciliat în *****, către organele de poliție, de a lua măsuri cu cet. Butnaru Iulia, precum că la 27.04.2024, între ei s-a iscat un conflict verbal pe o porţiune de teren din *****, care este comun cu ultimul şi au 35 sote.

Nu pot fi reținute nici afirmațiile invocate de avocat în recurs, precum că agentul constatator nu a indicat indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 335 din Codul contravenţional, la încadrarea acţiunilor recurentei Iulia Botnaru conform art. 335 din Codul contravenţional, nu s-a ţinut cont de faptul că nu a fost probat nici într-un fel prejudiciul cauzat, cât şi proporţiile acestuia, din care considerente, susţine că acţiunile Iuliei Botnaru nu întrunesc elementele constitutive ale contravenţiei prevăzută de art. 335 Cod contravenţional, deoarece nu s-a constatat derogări în aspectul invocat.

Se resping și afirmațiile invocate de avocat în recurs, că prin depăşirea limitelor de învinuire şi pronunţarea unei hotărâri pentru o faptă care nu întruneşte elementele constitutive ale contravenţiei, este incidenţă eroarea de drept prevăzută de art. 466 lit. e) din Codul contravenţional, că instanţa de judecată urma să

anuleze procesul-verbal cu privire la contravenţie şi să dispună încetarea procesului contravenţional din motiv că lipseşte faptul contravenţiei, or, fapta contravenţională şi vinovăţia persoanei nu poate fi constatată în baza unui act de sesizare, care nu întruneşte condiţiile de legalitate imperativ stabilite în art. 445 din Codul contravenţional, deoarece sunt declarative, fiind expuse în viziunea autorului recursului, în aspectul dat, instanța de recurs menționează că Botnaru Iulia cunoștea despre decizia Curţii de Apel Bălţi din 16.03.2023, prin care a fost anulat titlul de autentificare a dreptului deţinătorului de teren nr. ***** din 06.03.2006, eliberat pe numele Iuliei Botnaru, hotărârea judecătorească fiind definitivă şi executorie, la fel fiind în vigoare încheierea Curţii de Apel Bălţi din 07.10.2022 prin care a fost aplicat sechestrul pe bunul imobil cu nr. cadastral ***** amplasat în satul Prepeliţa, r-nul Sîngerei, astfel Botnaru Iulia nu deţine un drept real asupra imobilului, iar în lipsa actelor permisive, rezultă că, construcţia gardului şi a construcţiilor auxiliare s-au efectuat în mod samovolnic.

Totodată invocarea prevederilor legii contravenţionale nu pot fi luate în consideraţie, nefiind constatate încălcări în sensul enunţat de recurent.

Faptul că se invocă declarativ încălcarea prevederilor legii nu poate fi reținută, mai ales că instanța de fond a motivat hotărârea adoptată, invocarea declarativă a afirmațiilor expuse în recurs fiind insuficientă pentru casarea hotărârii instanței de fond în circumstanțele stabilite pe caz.

La părerea Colegiului penal, soluţia instanţei de fond este una justă şi temei de casare a hotărârii nu s-au stabilit, nefiind constatate piedici în prezentarea probelor în instanța de fond.

Colegiul penal consideră că instanţa de fond s-a expus argumentat asupra cauzei contravenționale, motivare pe care instanţa de recurs o acceptă şi pentru a evita repetare inutilă o însușește, fapt ce este în corespundere cu jurisprudenţa CEDO, care în pct.37 a 14 hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deşi obligă instanţele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noţiunea de proces echitabil necesită ca o instanţă internă, fie prin însuşirea motivelor furnizate de o instanţă inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esenţiale supuse atenţiei sale.

Se respinge și solicitarea privind casarea hotărârii instanței de fond, cu încetarea procesului contravențional în privința Iuliei Botnaru, acuzată de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 335 din Codul contravenţional, pe motivul lipsei în acţiunile acesteia a faptului contravenţiei, deoarece temei de

încetare a procesului contravențional în aspectul invocat nu s-a stabilit, astfel că recursul declarat se respinge ca nefondat.

În conformitate cu art. 473 alin. (1) p. 1) lit. c) Cod contravențional, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Pantîru Victor în interesele contravenientei Botnaru Iulia, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 17 octombrie 2024, adoptată în cauza contravențională în privința lui Botnaru Iulia în baza art. 335 Cod Contravențional RM, se respinge ca nefondat, hotărâre care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător Ion Talpa

Judecătorii Ecaterina Arseni

Oxana Mironov